

Sygn. akt IX Ka 1267/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach, IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Sójka

Protokolant: st.sekr.sądowy Anna Niebudek

przy udziale oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2013 r.

sprawy M. S. (1)

obwinionego o wykroczenie z art.92 a kw

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowcu Świętokrzyskim VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Opatowie

z dnia 20 maja 2013r. sygn. akt VII W 240/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem kosztów postępowania odwoławczego.

Sygn. akt IXKa1267)13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ostrowcu świętokrzyskim VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Opatowie wyrokiem z dnia 20 maja 2013r. uznał obwinionego M. S. (1) za winnego tego, że - w dniu 28 lutego 2013r. około godziny 19.05 w miejscowości M.gmina O. na drodze K-74 kierując samochodem marki S. (...) o nr rej. (...) przekroczył dopuszczalną prędkość o 39 km/h jadąc z prędkością 89km/h przy ograniczeniu do 50 km/h stanowiącego wykroczenie z art. 92a kw i za to na podstawie art. 92a kw wymierzył mu karę grzywny w wysokości 500 zł. Sąd zasądził również od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem zryczałtowanych kosztów postępowania oraz kwotę 50 zł tytułem opłaty.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca obwinionego, który zarzucił rozstrzygnięciu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyrokowania, a mający wpływ na treść wyroku przez ustalenie na podstawie nieprawidłowej oceny dowodów, że obwiniony M. S. (2) dokonał zarzuconego jemu czynu, wyczerpującego dyspozycję art. 92a kw.

W konkluzji obrońca wniósł uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i uniewinnienie obwinionego ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I Instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja obrońcy obwinionego nie zasługuje na uwzględnienie .

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie oraz pisemnych motywów zaskarżonego wyroku pozwala na stwierdzenie, iż Sąd Rejonowy nie dopuścił się błędu, tak w ocenie przeprowadzonych dowodów, jak też w dokonywaniu na ich podstawie ustaleń faktycznych. Sąd Rejonowy rozważył wszystkie okoliczności mające znaczenie dla poczynienia prawidłowych ustaleń co do czynu przypisanego obwinionemu M. S. (2). Apelacja zaś nie przytacza żadnych okoliczności, które mogłyby podważyć prawidłowość rozumowania i ustaleń Sądu I instancji, a zawarte tam argumenty mają charakter wyłącznie polemiczny.

Jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy, przeprowadzone dowody tj. zeznania świadków Ł. G. i K. K. wskazują, iż obwiniony M. S. (2) popełnił w dniu 28.02.2013r. wykroczenia z art. 92a kw. Świadcowie w sposób stanowczy i konsekwentny opisał okoliczności w jakich ujawnili przekroczenie prędkości przez obwinionego, wskazali urządzenie, którym pomiaru prędkości dokonali. Wbrew wywodom apelacji obrońcy obwinionego Sąd Rejonowy w toku postępowania dowodowego wyjaśnił wątpliwości, co do tego, czy urządzenie o nazwie U. (...) -20 o numerze seryjnym (...), którym dokonano pomiaru prędkości z jaka poruszał się samochód kierowany przez M. S. (2), posiadało ważne świadectwo legalizacji oraz certyfikat kalibracji. Dołączone oryginały dokumentów pozwoliły na niewątpliwe ustalenie, że przedmiotowe urządzenie posiadało ważne świadectwo legalizacji i spełniało wszystkie niezbędne wymagania techniczne. W tej sytuacji brak jest podstaw do kwestionowania powyższego i uznania, iż dokonany przez to urządzenie pomiar prędkości był wadliwy. Okoliczność zaś, iż w trakcie dokonanej w dniu 28.02.2013r. kontroli drogowej funkcjonariusze policji okazali obwinionemu kserokopie wyżej wskazanych dokumentów dla ustalenia jego winy nie ma żadnego znaczenia. W toku postępowania dowodowego wykazano bowiem, iż urządzenie było sprawne technicznie, a więc nie ma podstaw do kwestionowania wysokości dokonanego pomiaru prędkości, okazane zaś kserokopie były wierną kopią oryginalnych dokumentów świadczących o spełnieniu przez urządzenie wymogów technicznych.

W tej sytuacji nie budzi wątpliwości, iż wyjaśnienia M. S. (2), w których nie przyznał się do winy ocenione zostały jako niewiarygodne i pozostające w sprzeczności ze stanowczym w tym zakresie materiałem dowodowym.

Podsumowując powyższe stwierdzić należy, iż dokonując ustaleń faktycznych Sąd Rejonowy uwzględnił i przeanalizował wszystkie ujawnione okoliczności, przeprowadzone dowody ocenił zgodnie z dyspozycją art. 7kpk. Nie jest zatem zasadny podnoszony w apelacji obrońcy obwinionego zarzut błędu w ustaleniach faktycznych.

Odnosząc się do wymiaru kary stwierdzić należy, że w tym zakresie również brak jest podstaw do ewentualnej jej zmiany. Zarówno stopień winy, jak też stopień społecznej szkodliwości czynu obwinionego zostały ocenione przez Sąd Rejonowy prawidłowo. Uwzględniono przy wymiarze kary wszystkie okoliczności, a wymierzając karę grzywny w wysokości 500 zł uwzględniono także sytuację materialną M. S. (2).

Mając na uwadze powyższe argumenty należało na podstawie art. 109§2kpw w zw. z art. 437§1kpk utrzymać w mocy zaskarżony wyrok.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 119kpw w zw. z art. 634kpk w zw. §1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.10.2001r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz.U. nr118 poz.1269 z 2001r.).

SSO Krzysztof Sójka